

gieringen. Han har nemlig sagt, at der ingen Fare var i, om de Slesvigiske og Holstenske Stænder fik en lovgivende Myndighed med Hensyn til deres indre Anliggender, men den ærede Rigsdagsmand maa vel huske paa, at de Slesvigiske og Holstenske Stænders raadgivende Indflydelse ikke alene udstrækker sig til provindstille Anliggender, men ogsaa til Anliggender, som vedrøre Staten i det Hele, som f. Ex. Soldvæsenet. Dersom derfor de Slesvigiske og Holstenske Stænderforsamlinger bleve til med den samme Omraade af Virksomhed som tidligere, og fik en lovgivende Myndighed, vilde derved det største og væsentligste Stød være givet til en Adspjaltelse og Sonderlemmelse af Monarchiet. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand med en vis Tilfredshed vilde see Udviklingen tage den Vej, at man fik 3 saadanne lovgivende Forsamlinger ved Siden af hinanden, thi det vilde være en Virkeliggjørelse af hans Tanker om en Foederation, det vilde være en Virkeliggjørelse af alle hans Drømmebilleder om, at den foederative Forbindelse mellem Landsdelene er den ene rigtige. Jeg kan herefter forstaae, hvorfor Fællesforfatningen ikke ligger ham saameget paa Hjerte, thi det Foederative, det Splittende og Deelte, det er det, hvortil hans Hu fornemmelig bøier sig (Hør H); men jeg siger, at naar Soldæenhed var givet, og man havde 3 lovgivende Forsamlinger, vilde herved al Udvikling være afbrudt (Hør H). Dersom man derimod kun tog Soldæenheden paa et vist Aaremaal, dersom man tog den paa 3, 4 eller 5 Aar, saa vilde den af mig antydede Udvikling, og for hvilken man muligvis, om ikke under det nærværende, saa under et andet Ministerium, kunde frygte, derved blive meget vanskeliggjort, idet dog neppe nogen Regjering vilde gaae hen og atter lade hele Soldæenheden gaae tilgrunde, hvorfor den imidlertid vilde udsætte sig, naar den ligeoverfor sig havde 3 saadanne lovgivende Forsamlinger.

Den ærede Finantsminister har fremhævet det formeentlig høist Besynderlige i, ligeoverfor samme Toldsatser i Slesvig og Holsteen, alligevel at have en bestaaende Toldgrændse, og hvad han herom udtalte, har funden megen Anklang og er bleven yderligere fremhævet her

i Salen. Jeg troer imidlertid, at man meget godt kan tænke sig en Toldgrændse selv der, hvor man har de samme Toldsatser. Dersom f. Ex. Sverrig havde de samme Toldsatser, som vi her i Danmark, vilde jo Toldgrændsen alligevel vedblive at bestaae. Toldgrændse og Toldsatser staae ikke i en saadan Forbindelse. Samme Toldsatser lette Toldgrændsens Dphævelse, men gjør ikke Dphævelsen absolut nødvendig. Jeg vil imidlertid gjerne indrømme, at, naar Sagen først var kommen saavidt, vilde der være noget vist Tvingende i den hele Stilling, saaledes som Forholdene nu bestaae her i vort Land, og især naar der toges Hensyn til Slesvigs og Holstens gamle Forbindelse med Hensyn til Soldvæsenet; men, naar den ærede Finantsminister anerkender, at der vil være noget vist Tvingende i dette Forhold, hvorfor vil han da ikke gaae ind derpaa? Naar han har sagt A, hvorfor vil han da ikke sige B? Hvorfor vil han da ikke gjøre Det, som, efter hans egen Anskuelse, vil gjøre det nødvendigt at have Toldgrændsen? Hvorfor vil han ikke søge Middelet til at opnaae sin Hensigt, om han end ikke for Diebliffet kan opnaae den? Udvalget kan ikke paa nogen anden Maade vise, hvor ærligt det mener det med Soldæenheden, end ved at gaae ind paa en Foranstaltning, som vilde gjøre det nødvendigt, saasnart som muligt — og dette „saasnart som muligt“ vilde ikke være eensbetydende med „om meget lang Tid“ — at opnaae Toldgrændsen mellem Slesvig og Holsteen. Den ærede Finantsminister har brugt et mystifikt Ord, hvormed han ikke har gjort liden Virkning. Han har sagt: „Nu“ er Diebliffet kommet. Det har altid en vis Betydning, naar man saaledes, uden videre Udvikling og Forklaring, kaster et saadant mystifikt „Nu“ ind. „Nu maa det skee eller aldrig“, har den ærede Finantsminister sagt en 3 à 4 Gange, idet han tilføiede: „Diebliffet har været der tidligere, men det blev ikke grebet. Nu er Diebliffet der igjen, nu maa det gøres.“ Uden noiere Udvikling og Begrundelse bliver imidlertid dette „Nuets“ store Vigtighed uforstaaelig og betydningsløs. Jeg vilde snarere sige: at hvad der er begrundet i en